

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS **pārbaudes lietā Nr.2019-8-3K** Rīgā

2019.gada 3.jūlijs

Nr.6-6/18.

*Par Apvienotajā Karalistē apcietinājumā
pavadītā laika ieskaitīšanu brīvības atņemšanas
soda izciešanā un efektīvu tiesību aizsardzības
nodrošinājumu*

Tiesībsargs saņēma Jūsu 2018.gada 19.decembra iesniegumu (reģistrēts 28.12.2018 ar Nr.1708), kurā izsakāt sūdzības par Apvienotajā Karalistē apcietinājumā pavadītā laika neieskaitīšanu brīvības atņemšanas soda izciešanā.

Iesniegumā norādāt, ka kriminālprocesa Nr.[..] ietvaros, atrodoties apcietinājumā un izskatot lietas materiālus, konstatējāt, ka Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes ir norādījušas Latvijas Republikas atbildīgajām institūcijām nepatiesu informāciju par Jūsu pavadīto laiku apcietinājumā saistībā ar šo kriminālprocesu. Norādāt, ka Apvienotās Karalistes iestādes nebija norādījušas Jūsu apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim. Sakarā ar minēto jautājumu Jūs vairākkārtīgi vērsāties Ģenerālprokuratūras Darbības analīzes un vadības departamenta Starptautiskās sadarbības nodaļā ar lūgumu pārbaudīt Jūsu sniegto informāciju un pieprasīt Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm veikt pārbaudi. Tāpat Jūs tiesas sēžu laikā Vidzemes apgabaltiesā un Vidzemes rajona tiesā vērsāties pie tiesas ar lūgumu veikt pārbaudi, tomēr saņēmt atteikumu. Minētā rezultātā Jūs 2018.gada 4.jūnijā tikāt notiesāts ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem, soda izciešanā neieskaitot apcietinājumā pavadīto laiku periodu no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim. Norādāt, ka 2018.gada 28.jūnijā, atrodoties ieslodzījumā, saņēmt vēstuli no Ģenerālprokuratūras Darbības analīzes un vadības departamenta Starptautiskās sadarbības nodaļas, kurā tika norādīts, ka 2018.gada 20.jūnijā Apvienotās Karalistes iestādes ir sniegušas atbildi par Jūsu apcietinājumā pavadīto laiku, norādot, ka Jūs atradāties apcietinājumā Apvienotajā Karalistē arī no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim. Ņemot vērā, ka uz šīs informācijas saņemšanas brīdi Jūs jau bijāt notiesāts un spriedums bija stājies likumīgā spēkā, Jūs vērsāties ar iesniegumu Vidzemes rajona tiesā (Limbažos), lai tiesa šo

apcietinājumā pavadīto laiku ieskaitītu soda izciešanā, tomēr tiesa Jums nekādu atbildi nesniedza. Uzskatāt, ka apcietinājumā pavadītais laiks ārvalstī, kurš netika pārbaudīts un pieskaitīts savlaicīgi Jums nezināmu iemeslu dēļ, ir Jūsu cilvēktiesību pārkāpums. Minētā rezultātā Jūs apcietinājumā esat pavadījis par trīs mēnešiem ilgāk nekā tika noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2018.gada 4.jūnija spriedumu.

Ar 2019.gada 23.janvāra vēstuli Nr.6-1/111 tikāt informēts, ka, lai izlemtu jautājumu par lietas ierosināšanu, visupirms ir nepieciešams iegūt papildu informāciju un dokumentus, kas saistīti ar Jūsu apcietinājumā pavadīto laiku Apvienotajā Karalistē, no Ģenerālprokuratūras un Tieslietu ministrijas.

Tiesībsargs pēc pieprasītās informācijas saņemšanas un izvērtēšanas, kopsakarā ar Jūsu iesniegumā norādīto, pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 24.panta otro daļu, 2019.gada 19.martā pieņēma lēmumu **ierosināt pārbaudes lietu Nr.2019-8-3K** par iespējamo Latvijas Republikas Satversmes 94.panta un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13.panta pārkāpumu saistībā ar Apvienotajā Karalistē apcietinājumā pavadītā laika ieskaitīšanu brīvības atņemšanas soda izciešanā un efektīvu tiesību aizsardzības nodrošinājumu no valsts institūciju puses, nodrošinot šā termiņa ieskaitīšanu soda izciešanā.

Ar 2019.gada 19.jūnija tiesībsarga vēstuli Nr.6-8/121 tikāt informēts, ka sakarā ar nepieciešamību veikt papildus izpēti un lietas apstākļu vispusīgu noskaidrošanu, pārbaudes lietas izskatīšanas termiņš tiek pagarināts līdz 2019.gada 28.jūnijam.

Pārbaudes lietas ietvaros pēc normatīvo aktu un judikatūras izpētes, iepazīšanās ar saņemto informāciju no Tieslietu ministrijas, Ģenerālprokuratūras un krimināllietas Nr.[..] materiāliem, sniedzu šādu atzinumu.

1. Kā izriet no lietas faktiskajiem apstākļiem, tad kriminālprocesa Nr.[..] un Nr.[..] ietvaros attiecībā pret Jums tika pieņemti lēmumi par Eiropas apcietinājuma ordera izdošanu, kur Jūs 2017.gada 1.septembrī no Apvienotās Karalistes tikāt nogādāts atpakaļ uz Latvijas Republiku un ievietots Rīgas Centrālcietumā. Sekojoši Ģenerālprokuratūra, konstatējot, ka pēc Jūsu izdošanas Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde nav informējusi par termiņiem, ko Jūs apcietinājumā pavadījāt Apvienotajā Karalistē, 2017.gada 4.septembrī vērsās pie Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes ar pieprasījumu sniegt informāciju par laika ilgumu, kādā Jūs tikāt turēts apcietinājumā. Uz minēto pieprasījumu Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde sniedza informāciju, ka Jūs atradāties apcietinājumā no 2017.gada 21.augusta līdz 2017.gada 1.septembrim. Par minēto faktu Ģenerālprokuratūra 2017.gada 11.septembrī informēja Valmieras rajona tiesu (kriminālprocess Nr.[..]) un Ogres rajona tiesu (kriminālprocess Nr.[..]).

Ogres rajona tiesa kriminālprocesa Nr.[..] ietvaros 2017.gada decembra mēnesī vērsās Ģenerālprokuratūrā ar lūgumu noskaidrot precīzu laika periodu, kādā Jūs tikāt turēts apcietinājumā Apvienotajā Karalistē. Minētais tika pamatots ar Jūsu lietas izskatīšanas laikā pausto viedokli, ka Jūs bijāt ievietots apcietinājumā arī no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 17.janvārim. Sekojoši Ģenerālprokuratūra 2017.gada 29.decembrī vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē ar lūgumu atkārtoti sniegt informāciju par laika ilgumu, kādā Jūs Apvienotajā Karalistē tikāt turēts apcietinājumā. Uz minēto pieprasījumu Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde 2018.gada 4.janvārī informēja Ģenerālprokuratūru, ka Jūs apcietinājumā Apvienotajā Karalistē izdošanas procesa ietvaros atradāties no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 17.janvārim un no 2017.gada 21.augusta līdz 2017.gada 1.septembrim. Par minēto faktu Ģenerālprokuratūra 2018.gada 8.janvārī informēja Ogres rajona tiesu (kriminālprocess Nr.[..]) un Valmieras rajona tiesu

(kriminālprocess Nr.[..]). Turklāt atzīmējams, ka par 2014.gada 11.janvāra aizturēšanu Jūs Ģenerālprokuratūru informējāt jau ar savu 2017.gada 30.oktobra iesniegumu, savukārt tiesu ar savu 2017.gada 9.novembra apelācijas sūdzību un 2017.gada 24.novembra apelācijas sūdzības papildinājumiem kriminālprocesā Nr.[..].

Pēc Jūsu apelācijas sūdzības iesniegšanas par Valmieras rajona tiesas 2017.gada 28.februāra spriedumu kriminālprocesā Nr.[..] lieta tika nozīmēta izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesā. Noritot tiesvedībai apelācijas instances tiesā, Jūs 2018.gada 15.februāra tiesas sēdes laikā vērsāt tiesas uzmanību par Jūsu atrašanos apcietinājumā Apvienotajā Karalistē no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 29.augustam. Sakarā ar minēto izteicāt lūgumu Vidzemes apgabaltiesai vērsties Ģenerālprokuratūrā un pieprasīt iegūt informāciju, līdzīgi kā to iepriekš jau izdarīja Ogres rajona tiesa kriminālprocesa Nr.[..] ietvaros. Tomēr tiesa, noskaidrojot lietas dalībnieku viedokli, nolēma noraidīt Jūsu lūgumu. Kā izriet no Vidzemes apgabaltiesas 2018.gada 15.februāra lēmuma, tad minētais tika pamatots ar to, ka, citēju, “ņemot vērā to, ka lieta pēc būtības atkārtoti izskatāma pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesa nevērtē pārejos apelācijas sūdzībā norādītos iebildumus par apsūdzētajam noteikto sodu un ārvalstī izdošanas nolūkā apcietinājumā pavadītā laika ieskaitīšanu soda izciešanā”.

Pēc minētās tiesas sēdes Jūs 2018.gada 19.februārī vērsāties ar iesniegumiem Ģenerālprokuratūrā, Valsts policijā un Tieslietu ministrijā, vērsot institūciju uzmanību uz Jūsu atrašanos apcietinājumā arī no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 29.oktobrim. Uz minētajiem iesniegumiem saņēmat Ģenerālprokuratūras 2018.gada 1.marta un 5.marta atbildes, ar kurām tikāt informēts, ka atbilstoši Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes sniegtajai informācijai Jūs apcietinājumā Apvienotajā Karalistē atradāties no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 17.janvārim un no 2017.gada 21.augusta līdz 2017.gada 1.septembrim, kad tikāt nogādāts atpakaļ Latvijas Republikā. Nepiekrītot norādītajai informācijai par Jūsu apcietinājuma termiņiem, Jūs atkārtoti vērsāties Ģenerālprokuratūrā, kura 2018.gada 14.martā, pamatojoties uz Jūsu sniegto informāciju, vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē ar lūgumu sniegt informāciju par Jūsu Apvienotajā Karalistē apcietinājumā pavadīto laiku. Savukārt Tieslietu ministrija 2018.gada 9.aprīlī vērsās Tieslietu ministrijas Administratīvajā departamentā ar lūgumu nodrošināt iesniegto dokumentu tulkojumu angļu valodā. Pēc tulkojuma saņemšanas Tieslietu ministrija 2018.gada 27.aprīlī vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē ar lūgumu sniegt informāciju par Jūsu iesniegumā norādīto apcietinājuma termiņu.

2018.gada 4.maijā Jūs atkārtoti vērsāties Tieslietu ministrijā un Ģenerālprokuratūrā ar lūgumu sniegt informāciju par lietas virzību sakarā ar vēšanos Apvienotajā Karalistē par Jūsu apcietinājuma termiņu no 2014.gada 29.aprīļa līdz 2014.gada 29.oktobrim. Tieslietu ministrija un Ģenerālprokuratūra Jūs attiecīgi 2018.gada 21.maijā un 2018.gada 9.maijā informēja, ka iestādes ir vērsušās pie Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes, taču uz doto brīdi atbildes vēl nav saņemtas. Papildus minētajam Jūs Tieslietu ministrijā vērsāties ar iesniegumu arī 2018.gada 28.maijā, kura pielikumā pievienojāt dokumentus, kas apliecina Jūsu atrašanos apcietinājumā Apvienotajā Karalistē no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 29.oktobrim. Sekojoši Tieslietu ministrija 2018.gada 14.jūnijā vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē, nosūtot Jūsu iesniegtos dokumentus, par ko arī Jūs tikāt atsevišķi informēts.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2018.gada 4.jūnija spriedumu Jūs tikāt atzīts par vainīgu Jums inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, piespriežot Jums brīvības atņemšanu uz 11 (vienpadsmit) mēnešiem. Vienlaikus ar spriedumu tiesa soda izciešanā ieskaitīja laiku no 2010.gada 26.janvāra līdz 2010.gada 28.janvārim, no 2017.gada 1.septembra līdz

2018.gada 4.jūnijam, kā arī laiku, ko Jūs pēc Latvijas lūguma pavadījāt apcietinājumā Apvienotajā Karalistē, konkrēti – laiku no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 17.janvārim un no 2017.gada 21.augusta līdz 2017.gada 1.septembrim. Minēto spriedumu apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņa nokavēšanas dēļ Jūs nepārsūdzējāt un tas stājās likumīgā spēkā 2018.gada 15.jūnijā. Tādējādi ar minēto spriedumu laiku, ko Jūs norādāt, ka esat pavadījis apcietinājumā Apvienotajā Karalistē no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 29.oktobrim, tiesa Jūsu soda izciešanā neieskaitīja.

Sakarā ar minēto Jūs 2018.gada 20.jūnijā atkārtoti vērsāties Tieslietu ministrijā ar lūgumu vērsties attiecīgajās Eiropas Savienības iestādēs un nepieciešamības gadījumā celt prasību pret Apvienoto Karalisti saistībā ar Jūsu apcietinājumā pavadīto laiku Apvienotajā Karalistē, ko Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes apzināti slēpj. Savukārt 2018.gada 18.jūnijā Ģenerālprokuratūra no Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saņēma informāciju par Jūsu apcietinājuma termiņiem izdošanas procesa ietvaros, kurā tika norādīts, ka Jūs Apvienotajā Karalistē apcietinājumā esat atradies no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 16.janvārim, no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim un no 2017.gada 21.augusta līdz 2017.gada 1.septembrim, kad Jūs tikāt izdots Latvijas Republikai. Turklāt tika izteikts lūgums neņemt vērā jebkādu iepriekš sūtīto informāciju un akceptēt šajā vēstulē norādīto informāciju. Par minēto faktu Ģenerālprokuratūra 2018.gada 25.jūnijā informēja Tieslietu ministriju, savukārt Jums par to tika paziņots ar Ģenerālprokuratūras 2018.gada 26.jūnija vēstuli. Visbeidzot Tieslietu ministrija 2018.gada 27.jūnijā saņēma no citas Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes informāciju, kurā tika norādīts, ka viņu rīcībā ir informācija par Jūsu atrašanos apcietinājumā no 2017.gada 21.augusta, savukārt informācija par apcietinājumu no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 29.oktobrim viņu rīcībā nav. Vienlaikus Tieslietu ministrijai tika izteikts aicinājums vērsties citā Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē.

2. Tiesībsarga ieskatā Ģenerālprokuratūra jau laicīgi, sākot no 2017.gada 4.septembra, kā arī atsaucoties uz Jūsu iesniegumiem, vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē ar lūgumu sniegt informāciju par Jūsu apcietinājuma termiņiem. Tāpat arī Tieslietu ministrija, pamatojoties uz Jūsu iesniegumiem, vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē, lai noskaidrotu minētos apstākļus. Vienlaikus gan jāatzīmē, ka nav saskatāmi objektīvi apstākļi tam, ka Tieslietu ministrija pēc Jūsu 2018.gada 19.februāra iesnieguma saņemšanas 2018.gada 22.februārī, tikai 2018.gada 9.aprīlī vērsās Tieslietu ministrijas Administratīvajā departamentā ar lūgumu nodrošināt iesniegto dokumentu tulkojumu angļu valodā. Savukārt pēc tulkojuma saņemšanas Tieslietu ministrija 2018.gada 27.aprīlī, t.i., jau vairāk kā divus mēnešus pēc Jūsu iesnieguma saņemšanas, vērsās Apvienotās Karalistes kompetentajā iestādē ar lūgumu sniegt informāciju par Jūsu iesniegumā norādīto apcietinājuma termiņu. Tomēr tas nebūtu uzskatāms par būtisku pārkāpumu, kas pēc būtības ietekmētu lietas virzību.

Savukārt Vidzemes apgabaltiesas nostājai šajā situācijā, proti, ka minēto jautājumu par apcietinājuma termiņiem Apvienotajā Karalistē pēc būtības ir jāskata pirmās instances tiesā, tiesībsargs piekrīt. Situācijā, kad apelācijas instances tiesa pilnībā atceļ pirmās instances tiesas spriedumu, nosūtot lietu jaunai izskatīšanai uz pirmās instances tiesu, visi jautājumi, kas attiecas uz lietas izskatīšanu, tostarp apsūdzētā un citu lietas dalībnieku iebildumi, ja tādi pastāv, ir vērtējami pirmās instances tiesā, izskatot lietu pēc būtības. Vienlaikus kā redzams no 2018.gada 1.jūnija tiesas sēdes protokola Vidzemes rajona tiesā (Limbažos) krimināllietā Nr.[..], Jūs tiesai iebildumus par neieskaitīto apcietinājuma termiņu neizteicāt. Tomēr, pat ja tādus tiesai būtu izteicis, tiesai vajadzētu rēķināties ar to,

ka Jūs jau esat vērsies Latvijas Republikas kompetentajās iestādēs, savukārt Kriminālprocesa likums šādos gadījumos neparedz lietas izskatīšanu apturēt.

3. Kā izriet no iepriekšminētajiem lietas apstākļiem, tad pilnīgu informāciju par Jūsu apcietinājuma termiņiem Apvienotajā Karalistē izdošanas procesa ietvaros Latvijas Republikas kompetentās iestādes saņēma vairāk kā pēc deviņarpus mēnešiem, skaitot no Jūsu izdošanas dienas uz Latvijas Republiku, t.i., 2018.gada 18.jūnijā. Šajā sakarā jau sākotnēji nepieciešams uzvērt, ka atbilstoši Padomes 2002.gada 13.jūnija pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009.gada 26.februāra pamatlēmumu 2009/299/TI, 26.pantam “izsniegšanas dalībvalsts ieskaita visus apcietinājuma termiņus, kas izciesti Eiropas apcietināšanas ordera izpildes rezultātā, kopējā brīvības atņemšanas laikā, kas būtu jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa piespriešanas rezultātā. Šādos nolūkos visu informāciju par laikposmu, kādu persona, kas pieprasīta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, atradusies apcietinājumā, izpildes tiesu iestāde vai centrālā iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 7.pantu, iesniedz izsniegšanas tiesu iestādei nodošanas brīdī”. Arī Kriminālprocesa likuma 690.panta otrajā daļā ir norādīts, ka “laiku, ko persona pēc Latvijas lūguma pavadījusi apcietinājumā ārvalstī, ieskaita soda termiņā”. Eiropas Komisijas paziņojumā “Rokasgrāmata par to, kā izsniegt un izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi” ir uzsvērts, ka “svarīgi ir, lai izsniegšanas dalībvalsts iestādes būtu informētas par precīzu apcietinājumā pavadīto laiku”¹. Šos priekšnosacījumus Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde neievēroja jau sākotnēji.

Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka “Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, pamatojoties uz Pamatlēmuma 2002/584 26.panta 2.punktu, var pieprasīt izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu informāciju, kuras nosūtīšana tiktu uzskatīta par nepieciešamu”². Ievērojot minēto, Ģenerālprokuratūra un Tieslietu ministrija, pamatojoties uz Jūsu iesniegumiem, attiecīgi 2018.gada 14.martā un 2018.gada 27.aprīlī vērsās pie Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm ar pieprasījumiem par Jūsu apcietinājuma termiņiem izdošanas procesa ietvaros. Tomēr atbildes no Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm tika saņemtas tikai 2018.gada 18.jūnijā un 2018.gada 27.jūnijā, t.i., pēc trīs un pēc diviem mēnešiem. Šāda ilgstoša kavēšanās ar precīzas informācijas sniegšanu par personas apcietinājuma termiņiem, kas turklāt tika prasīta jau vairākkārt, nav attaisnojama no Apvienotās Karalistes kompetento iestāžu puses. Šajā sakarā nepieciešams vērst uzmanību, ka jau Eiropas, kuras mērķis ir Eiropas Savienības dalībvalstu izmeklēšanas un kriminālvajāšanas iestāžu sadarbības sekmēšana, tai skaitā arī Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanas jomā, 2010.gada pārskatā kā vienas no praktiskajām problēmām saistībā ar Eiropas apcietināšanas orderi tika atzīmēts informācijas trūkums vai neskaidrība, trūkums par laiku, kuru konkrētā persona jau ir pavadījusi apcietinājumā, kā arī laiks, kas pavadīts apcietinājumā, kamēr risinās ar Eiropas apcietināšanas orderi saistītās procedūras³.

¹ Eiropas Komisijas paziņojums (28.9.2017) C(2017) 6389 final “Rokasgrāmata par to, kā izsniegt un izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi”, 4.5.2. iedaļa, 35.lpp. Pieejams: https://e-justice.europa.eu/content_european_arrest_warrant-90-lv.do.

² Eiropas Savienības Tiesas 2016.gada 28.jūlija sprieduma lietā C-294/16 PPU 56.punkts.

³ Groma Jeļena. “Kriminālprocesuālie piespiedu līdzekļi: aktuālie problēmjaudājumi un tiesiskā regulējuma pilnveidošanas perspektīvas”, promocijas darbs tiesību doktora zinātniskā grāda iegūšanai. Rīgas Stradiņa universitāte. – Rīga: Rīgas Stradiņa universitāte, 2015. – 145.-146.lpp. Pieejams: https://www.rsu.lv/sites/default/files/dissertations/JGroma_promocijas_darbs.pdf.

Kā redzams no konkrētā gadījuma, tad šādas problēmas joprojām tiek konstatētas. Šajā sakarā jāatzīmē, ka Tieslietu ministrija kopā ar Ģenerālprokuratūru no Latvijas puses piedalās Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklā krimināllietās, kas ir vērsts uz informācijas un viedokļu apmaiņu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm krimināltiesiskās sadarbības ietvaros un tiešu kontaktu dibināšanu starp Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento institūciju amatpersonām. Eiropas Tiesiskā sadarbības tīkla darbība nodrošina efektīvu tiesiskās palīdzības lūgumu nosūtīšanu un izpildi. Turklāt Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls sniedz ieskatu Eiropas Savienības dalībvalstu likumdošanā saistībā ar Eiropas Savienības dokumentu ieviešanu katrā dalībvalstī. Tieslietu ministrija minētā tīkla ietvaros veic korespondenta funkcijas⁴. Ievērojot minēto, tiesībsargs vērsīsies Tieslietu ministrijā ar lūgumu izvērtēt nepieciešamību Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla krimināllietās ietvaros informēt citas dalībvalstis par šāda gadījuma esību un to savstarpēji risināt, lai nākotnē šādas problēmas neatkārtotos.

4. Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 94.pantā ir noteikts, ka “ikvienam ir tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību. Nevienam nedrīkst atņemt vai ierobežot brīvību citādi kā tikai saskaņā ar likumu”. Tāpat arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvības aizsardzības konvencijas (turpmāk – Konvencija) 5.panta 1.punkts paredz, ka “ikvienam ir tiesības uz personisko brīvību un drošību. Nevienam nedrīkst atņemt brīvību, izņemot sekojošos gadījumos un saskaņā ar likumā noteikto kārtību:

- a) ja persona tiek tiesiski aizturēta uz kompetentas tiesas sprieduma pamata;
- b) ja persona tiek tiesiski aizturēta vai apcietināta par nepakļaušanos likumīgam tiesas spriedumam, vai lai nodrošinātu jebkuru likumā paredzētu saistību izpildi;
- c) ja persona tiek tiesiski aizturēta vai apcietināta ar nolūku nodot viņu kompetentām tiesību aizsardzības iestādēm, balstoties uz pamatotām aizdomām, ka šī persona ir izdarījusi sodāmu nodarījumu, vai ja ir pamatots iemesls uzskatīt par nepieciešamu aizkavēt viņu izdarīt likumpārkāpumu vai nepieļaut viņa bēgšanu pēc likumpārkāpuma izdarīšanas;
- d) ja tiesiski tiek aizturēts nepilngadīgais vai nu pāraudzināšanas nolūkā, vai lai nodotu viņu kompetentām tiesību aizsardzības iestādēm;
- e) ja persona tiek tiesiski aizturēta ar nolūku aizkavēt infekcijas slimību izplatīšanos, vai arī tā ir garīgi slima persona, alkoholiķis vai narkomāns, vai klaidonis;
- f) ja persona tiek likumīgi aizturēta vai apcietināta ar nolūku neļaut tai nelikumīgi ieceļot valstī, vai ja pret personu tiek veiktas darbības ar nolūku viņu izraidīt no valsts vai izdot citai valstij”.

Konvencijas nozīmē šīs tiesības ir vissvarīgākās demokrātiskā sabiedrībā⁵. Lai gan ar apcietinājumu tiek ierobežotas vienas no vissvarīgākajām cilvēktiesībām, proti, personas tiesības uz brīvību, tiesai likumā noteiktajos gadījumos ir tiesības piemērot šādu cilvēktiesību ierobežojumu.⁶

Konvencijas 5.panta 1.punkta f) apakšpunkts neprasa, lai aizturēšana būtu pamatoti uzskatāma par nepieciešamu, piemēram, lai nepieļautu personas nodarījumu vai bēgšanu. Šajā sakarā 5.panta 1.punkta f) apakšpunkts nodrošina atšķirīgu aizsardzības līmeni no

⁴ Sk. <https://www.tm.gov.lv/lv/starptautiska-sadarbiba/eiropas-tiesiskas-sadarbibas-tikls-kriminallietas> un <http://www.prokuratūra.gov.lv/lv/starptautiska-sadarbiba/eiropas-tiesiskas-sadarbibas-tikls-kriminallietas>.

⁵ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2004.gada 8.aprīļa sprieduma lietā “Assanidze v. Georgia”, iesnieguma Nr.71503/01, 169.punkts. Citēts pēc Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1971.gada 18.jūnija sprieduma lietā “De Wilde, Ooms and Versyp v. Belgium”, iesnieguma Nr.2832/66; 2835/66; 2899/66, 65.punkta un 1979.gada 24.oktobra sprieduma lietā “Winterwerp v. The Netherlands”, iesnieguma Nr.6301/73, 37.punkta.

⁶ Satversmes tiesas 2003.gada 27.jūnija sprieduma lietā Nr.2003-03-01 Secinājumu daļas 3.punkts.

5.panta 1.punkta c) apakšpunkta: viss, kas tiek prasīts, pamatojoties uz f) apakšpunktu, ir, ka tiek veikti pasākumi, lai personu izraidītu vai izdotu. Tādēļ tā piemērošanas nolūkā nav nozīmes tam, vai pamatlēmumu par izraidīšanu var pamatot saskaņā ar valsts vai Konvencijas tiesību aktiem.⁷

Konvencija neparedz kādus īpašus noteikumus apstākļiem, kādos jānotiek personas izdošanai. Tomēr Eiropas Cilvēktiesību tiesa atsevišķos gadījumos ir pievērsusi savu uzmanību valstu sadarbības aspektam personas izdošanas procesa ietvaros⁸. Turklāt šajā sakarā nozīmīgi ir uzsvērt to, ka gadījumos, kad izdošanas lūgums attiecas uz personu, pret kuru pieprasītājā valstī ir celta apsūdzība, lūguma saņēmējai valstij ir jārikojas ar lielāku rūpību nekā tad, kad tiek lūgta izdošana, lai izpildītu sodu⁹.

Lai gan ar Valmieras rajona tiesas 2017.gada 28.februāra spriedumu krimināllietā Nr.[..], kas tika iztiesāta Jūsu prombūtnē (*in absentia*), Jūs tikāt atzīts par vainīgu Jums inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un tiesas nolēmums stājās spēkā vispārējā kārtībā – tātad jau pirms Jūsu izdošanas Latvijas Republikai, tomēr tas nevar tikt atzīts par pamatu, lai Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde rīkotos tik pavisai. Pirmkārt, Eiropas apcietinājuma lēmumi tika pieņemti tieši ar mērķi, lai nodrošinātu Jūsu tiesāšanu Latvijas Republikā, lai izpildītu sodu. Otrkārt, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta otro un trešo daļu “[..] notiesātais var pārsūdzēt nolēmumu apelācijas vai kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta nolēmuma kopija. No brīža, kad tiesā saņemta apelācijas vai kasācijas sūdzība, notiesātais iegūst apsūdzētā statusu un visas apsūdzētā tiesības. Pirmās instances tiesas tiesnesis, bet gadījumā, ja tiek pārsūdzēts apelācijas instances tiesas nolēmums, — apelācijas instances tiesas tiesnesis pieņem lēmumu par sprieduma izpildes apturēšanu un drošības līdzekļa piemērošanu”. Tātad jau pēc Jūsu izdošanas uz Latvijas Republiku Jums radās tiesības pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzēt, tādējādi iegūstot apsūdzētā statusu. Treškārt, apcietinājuma termiņš, ko Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde sniedza tikai pēc deviņarpus mēnešiem pēc Jūsu izdošanas, ir būtisks ne tikai ilguma dēļ, proti, faktiski trīs mēneši, bet arī uz paša kriminālprocesa galīgo rezultātu un Jūsu atrašanos brīvības atņemšanas iestādē. Ja informācija par Jūsu apcietinājuma termiņiem būtu tikusi sniegta jau laicīgi, Vidzemes rajona tiesa to ņemtu vērā pie sprieduma taisīšanas, lemjot jautājumu par soda izciešanā ieskaitāmo laiku. Tomēr tā kā šāda informācija uz sprieduma taisīšanas brīdi nebija pieejama, tad līdz ar to arī šis termiņš netika ieskatīts Jūsu soda izciešanā. Turklāt papildus uzsverams, ka jau laicīgas informācijas sniegšanas gadījumā tas varētu būt par pamatu, lai vēl lietas izskatīšanas laikā tiesa lemtu jautājumu par Jūsu atbrīvošanu no apcietinājuma.

Tādējādi, ņemot vērā iepriekšminēto, **ir konstatējams Jūsu Satversmes 94.pantā, kā arī Konvencijas 5.panta 1.punkta f) apakšpunktā noteikto tiesību uz brīvību pārkāpums.**

5. Tiesībsargs uzsver, ka, lai gan šis pārkāpums pret Jums faktiski tika veikts no Apvienotās Karalistes iestāžu puses, tomēr pārkāpuma sekas dēļ ārvalstī apcietinājumā pavadītā termiņa neieskaitīšanu soda izciešanas termiņā Jūs izjutāt tieši Latvijas Republikā.

⁷ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008.gada 23.oktobra sprieduma lietā “Soldatenko v. Ukraine”, iesnieguma Nr.2440/07, 109.punkts.

⁸ Sk., piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2005.gada 12.maija sprieduma lietā “Öcalan v. Turkey”, iesnieguma Nr.46221/99, 86.punktu.

⁹ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2015.gada 24.marta sprieduma lietā “Gallardo Sanchez v. Italy”, iesnieguma Nr.11620/07, 42.punkts.

Ievērojot minēto, šādā situācijā jo īpaši svarīgi ir izvērtēt, cik efektīva ir bijusi aizsardzība no valsts institūciju puses.

Atbilstoši Konvencijas 13.pantam “ikvienam, kura tiesības un brīvības, kas noteiktas šajā Konvencijā, ir pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu aizsardzību no valsts institūciju puses, neskatoties uz to, ka pārkāpumu ir izdarījušas personas, pildot publiskos dienesta pienākumus”. Līgumslēdzēju valstu saistību apjoms saskaņā ar Konvencijas 13.pantu atšķiras atkarībā no pieteikuma iesniedzēja sūdzības būtības; tiesiskās aizsardzības līdzekļa efektivitāte 13.panta nozīmē nav atkarīga no tā, vai pieteikuma iesniedzējam ir labvēlīgs rezultāts. Tajā pašā laikā, Konvencijas 13.pantā paredzētajam risinājumam ir jābūt efektīvam gan praksē, gan tiesību aktos, lai novērstu iespējamo pārkāpumu vai tā turpināšanu, vai arī nodrošināt atbilstošu tiesisko aizsardzību par jebkuru jau notikušu pārkāpumu¹⁰.

Kā redzams no lietas apstākļiem, tad pēc 2018.gada 29.jūnijā saņemtās informācijas no Ģenerālprokuratūras, Jūs 2018.gada 2.jūlijā vērsāties ar iesniegumu Vidzemes rajona tiesā, Ģenerālprokuratūrā un Tieslietu ministrijā. Attiecīgi Vidzemes rajona tiesas tiesnese A.Miķelsone ar savu 2018.gada 10.jūlija atbildes vēstuli informēja Jūs, ka, citēju, “atbilstoši Kriminālprocesa likuma 650.panta pirmajai daļai jautājumus, kuri saistīti ar spriedumā noteiktā soda izpildi, kā arī neskaidrības, kas rodas, izpildot tiesas nolēmumu, pirmās instances tiesas tiesnesis izlemj tikai pēc nolēmuma izpildes iestādes vai prokurora iesnieguma. Turklāt krimināllietas Nr.[..] materiālos neatrodas informācija par Apvienotajā Karalistē apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim. Lai būtu iespējama Jūs interesējošā jautājuma izlemšana, Jums jāvēršas vai nu Valmieras cietuma administrācijā vai attiecīgajā prokuratūrā ar lūgumu par Kriminālprocesa likuma 650.panta pirmajai daļai atbilstoša iesnieguma iesniegšanu tiesā”. Minētā atbilde tika nosūtīta uz Valmieras cietumu, kur Jūs izcietāt sodu, taču tā kā Jūs jau ar 2018.gada 11.jūliju tikāt atbrīvots no soda izciešanas, bet sūtījums Valmieras cietumā tika saņemts tikai 2018.gada 13.jūlijā, tas Jums tika pārsūtīts tālāk uz [..]. Tomēr arī minētajā adresē Jūs nebijāt sastopams, tāpēc korespondence pēc tās atgriešanas Valmieras cietumā, tika pārsūtīta atpakaļ uz Vidzemes rajona tiesu.

Atbildot uz Jūsu iesniegumā izteikto sūdzību, ka līdz šim brīdim joprojām neesat saņēmis atbildi no Vidzemes rajona tiesas, jānorāda, ka Vidzemes rajona tiesas tiesnese A.Miķelsone acīmredzot nav ņēmusi vērā Jūsu iesniegumā izteikto lūgumu par atbildes nosūtīšanu uz Jūsu norādīto elektronisko pasta adresi. Ja attiecībā par Jūsu norādīto pilnvaroto personu, kam Jūs lūdzāt nosūtīt minēto atbildi, ir jāņem vērā apstākļi, ka lietā nebija neviena dokumenta, kas apliecina šīs personas tiesības Jūs pārstāvēt, tad atbildes nosūtīšana uz Jūsu norādīto elektronisko pasta adresi tiesībsarga ieskatā neradītu problēmas. Turklāt, ņemot vērā arī to, ka 2018.gada 11.jūlijā bija paredzēts Jūs atbrīvot no ieslodzījuma. Tomēr šis nebūtu uzskatāms par izšķirošu apstākli Jūsu pārkāpto tiesību pienācīgā aizsardzības nodrošināšanā, par ko tiks aprakstīts turpmāk.

6. Tieslietu ministrija pēc Jūsu 2018.gada 2.jūlija iesnieguma saņemšanas jau 2018.gada 6.jūlija vērsās pie Vidzemes rajona tiesas priekšsēdētāja ar lūgumu informēt par Jūsu iesniegumā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem. Vidzemes rajona tiesas priekšsēdētājs sniedza atbildi uz Tieslietu ministrijas pieprasījumu, kur attiecīgi Jums ar Tieslietu ministrijas 2018.gada 1.augusta atbildes vēstuli tika izteikts aicinājums vērsties pie attiecīgās nolēmuma izpildes iestādes vai prokurora, vēršot attiecīgo institūciju vai

¹⁰ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2018.gada 16.janvāra sprieduma lietā “Ciocodeică v. Romania”, iesnieguma Nr.27413/09, 88.punkts.

amatpersonu uzmanību uz apstākli, ka Jums soda termiņā nav ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks. Minētā atbilde Jums tika nosūtīta uz Jūsu iesniegumā norādīto elektronisko pasta adresi. Tomēr, neskatoties uz minēto, Jūs 2018.gada 19.decembrī atkārtoti vērsāties Tieslietu ministrijā par minētā apcietinājuma termiņa ieskaitīšanu Jūsu soda izciešanā. Tieslietu ministrija, ņemot vērā, ka šī iesnieguma saturs attiecībā uz 2018.gada 2.jūlija iesniegumā norādītajiem apstākļiem pēc būtības nav mainījies, atstāja to bez izskatīšanas. Minētā sakarā tiesībsargs vēlas atzīmēt sekojošo.

No tiesībsarga rīcībā pieejamās informācijas nav saprotams, kāpēc pēc Tieslietu ministrijas jau 2018.gada 1.augustā sniegtās atbildes Jūs neizmantojāt Kriminālprocesa likuma 650.pantā paredzētās tiesības vērsties pie prokurora ar lūgumu par iesnieguma iesniegšanu tiesā, lai tiesa skatītu jautājumu par apcietinājumā pavadītā laika ieskaitīšanu soda izciešanas termiņā. Identisks jautājums pārbaudes lietas ietvaros Jums tika uzdots ar tiesībsarga 2019.gada 27.maija elektroniskā pasta vēstuli, uz kuru Jūs sniedzāt atbildi, ka pēc Ģenerālprokuratūras apstiprinājuma vēstules saņemšanas Jūs vērsāties ar iesniegumu Vidzemes rajona tiesā ar lūgumu izskatīt šo jautājumu pēc būtības, uz ko vēl uz šo brīdi neesat saņēmis atbildi. Tāpat norādījāt, ka esat vērsies arī Ģenerālprokuratūras Starptautiskas sadarbības nodaļā ar lūgumu pievienot šo informāciju lietas materiāliem un uzsākt nepieciešamas darbības, lai šis laiks tiktu pievienots jau izciestajam sodam. Savukārt, ja ir nepieciešams šādu iesniegumu iesniegt prokuratūrā tieši Jums, lūdzāt sevi par to informēt.

Kā jau no iepriekš norādītajiem lietas apstākļiem redzams, tad Jūs jau ar Tieslietu ministrijas atbildi bijāt informēts par nepieciešamību tieši Jums vērsties pie prokurora. Tādējādi šis arguments nebūtu uzskatāms par pamatotu. Tiesībsargs uzsver, ka arī pašai privātpersonai, kura uzskata, ka viņas tiesības un likumīgās intereses ir aizskartas, ir jādarbojas aktīvi un jāveic visas nepieciešamās darbības sava aizskāruma novēršanā. Turklāt Jums arī uz krimināllietas Nr.[..] izskatīšanas brīdi Vidzemes apgabaltiesā aizstāvību joprojām realizēja zvērināta advokāte Mirga Priedīte. Tomēr vienlaikus jāatzīst, ka konkrētajā gadījumā Jūs jau 2018.gada 2.jūlijā bijāt vērsies Ģenerālprokuratūrā ar lūgumu pārbaudīt Jūsu sniegto informāciju par apcietinājuma termiņiem Apvienotajā Karalistē un atzīt Jūs par cietušo saistībā ar pretlikumīgo brīvības atņemšanu. Tomēr ar Ģenerālprokuratūras Darbības analīzes un vadības departamenta Starptautiskās sadarbības nodaļas virsprokurora p.i. M.Viļuma 2018.gada 11.jūlija vēstuli Jūsu pieteikums par Apvienotajā Karalistē apcietinājumā pavadītā termiņa ieskaitīšanu brīvības atņemšanas soda termiņā Latvijas Republikā tika pārsūtīts pēc piekrišanas Tieslietu ministrijai. Lai gan Jūsu 2018.gada 2.jūlija iesniegums nebija noformēts kā lūgums prokuroram vērsties tiesā Kriminālprocesa likuma 650.panta kārtībā, tomēr, ņemot vērā šā jautājuma ilgstošo risinājumu ar Ģenerālprokuratūras iesaisti un to, ka prokuratūras uzdevums ir reaģēt uz likuma pārkāpumu, šis jautājums konkrētajā gadījumā bija skatāms plašāk tieši prokuratūras ietvaros.

Uzsveru, ka Kriminālprocesa likuma 650.pants paredz tieši prokurora tiesības vērsties tiesā ar iesniegumu, lai izlemtu jautājumus, kuri saistīti ar spriedumā noteiktā soda izpildi, kā arī neskaidrības, kas rodas, izpildot tiesas nolēmumu. Tādējādi nav izprotama prokuratūras rīcība šajā gadījumā Jūsu iesniegumu pēc būtības nemaz neizskatīt, bet gan to pārsūtīt pēc piekrišanas Tieslietu ministrijai, kurai turklāt šādas tiesības likums nemaz neparedz. Tiesībsargs pārbaudes lietas ietvaros vērsās ar informācijas pieprasījumu Ģenerālprokuratūrā ar lūgumu sniegt skaidrojumu, kādi apsvērumi bija pamatā tam, ka pēc informācijas saņemšanas par Jūsu atrašanos apcietinājumā Apvienotajā Karalistē no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim, attiecīgās prokuratūras prokurors līdz šim

brīdim nav izmantojis Kriminālprocesa likuma 650.pantā noteiktās tiesības un vērsies ar iesniegumu pirmās instances tiesā par minētā termiņa ieskaitīšanu Jūsu soda izciešanas termiņā.

Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Tiesās izskatāmo krimināllietu nodaļas virsprokurors A.Mickevičs sniedza atbildi, norādot, ka, citēju, “ņemot vērā, ka saņemtajā informācijā ietvertas dažas neskaidrības, jautājums par prokurora iesnieguma iesniegšanu tiesai Kriminālprocesa likuma 61.nodaļas kārtībā tiks izlemts pēc precizējošo ziņu saņemšanas no Ģenerālprokuratūras Darbības analīzes un vadības departamenta Starptautiskās sadarbības nodaļas. Iesnieguma izvērtēšanas gaitā iegūtā informācija un pārbaudītie materiāli norāda, ka tieši Apvienotās Karalistes kompetentās institūcijas laicīgi nesniegtā precīzā informācija atzīstama par galveno iemeslu tam, kāpēc vēl uz šo brīdi prokuratūra nav izmantojusi Kriminālprocesa likuma 61.nodaļā noteiktās tiesības vērsties tiesā ar sprieduma izpildes laikā radušos jautājumu izskatīšanu”.

Protams, var piekrist Ģenerālprokuratūras norādītajam, ka Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes būtiski kavējās ar informācijas sniegšanu, kas pamatā arī izveidoja šo radušos situāciju ar apcietinājuma termiņa neieskaitīšanu soda izciešanā. Tomēr tiesībsargs nepiekrīt tam, ka tas ir galvenais iemesls tieši apstāklim, kāpēc prokuratūra nav izmantojusi Kriminālprocesa likuma 61.nodaļā paredzētās tiesības. Kā jau tika minēts iepriekš, tad papildus jau tam, ka Ģenerālprokuratūra par Jūsu Apvienotajā Karalistē pavadīto apcietinājuma termiņu no 2014.gada 29.jūlija līdz 2014.gada 28.oktobrim uzzināja jau 2018.gada 18.jūnijā, Jūs pats par minēto faktu pēc tam vēl atsevišķi informējāt Ģenerālprokuratūru un lūdzāt palīdzību šā jautājuma risināšanā, tomēr prokuratūra to pat neizskatīja, tā vietā pārsūtot tālāk Tieslietu ministrijai.

Prokuratūras likuma 1.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka “prokuratūra ir tiesu varas institūcija, kas patstāvīgi veic uzraudzību pār likumības ievērošanu šajā likumā noteiktās kompetences ietvaros. Prokuratūras uzdevums ir reaģēt uz likuma pārkāpumu un nodrošināt ar to saistītās lietas izlemšanu likumā noteiktajā kārtībā”. Prokuratūras kā tiesu varas institūcijas galvenais uzdevums ir uzraudzīt likumības ievērošanu, tāpēc tai ir būtiska loma tiesiskuma nodrošināšanā, tostarp personu tiesību aizsardzībā. No Prokuratūras likuma 2.panta izriet, ka likumdevējs prokuratūrai noteicis divu veidu funkcijas: pirmkārt, uzraudzīt un veikt pirmstiesas izmeklēšanu, uzsākt un veikt kriminālvajāšanu, uzturēt valsts apsūdzību; otrkārt, likumā noteiktajā kārtībā aizsargāt personu un valsts tiesības un likumīgās intereses¹¹.

Ņemot vērā iepriekš norādītos apstākļus, prokuratūras rīcība pēc jaunākās informācijas saņemšanas par Jūsu Apvienotajā Karalistē pavadīto laiku apcietinājumā, **nav uzskatāma par efektīvu aizsardzību Konvencijas 13.panta nozīmē.**

Informēju, ka par šajā pārbaudes lietā konstatēto tiesībsargs vērsīsies Ģenerālprokuratūrā ar lūgumu lemt par prokurora iesnieguma iesniegšanu tiesai Kriminālprocesa likuma 650.panta kārtībā. Tādējādi arī tiks risināts jautājums, lai uz attiecīga tiesas nolēmuma pamata Jūs Kriminālprocesā un administratīvo pārkāpumu lietvedībā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanas likuma noteiktajā kārtībā varētu prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par Jums nodarīto kaitējumu. Vienlaikus kā jau iepriekš tika norādīts, tad jautājumā, kas attiecas uz valstu starptautisko krimināltiesisko sadarbību, tiesībsargs vērsīsies Tieslietu ministrijā.

---

¹¹ Satversmes tiesas 2016.gada 29.aprīļa sprieduma lietā Nr.2015-19-01 15.punkts.

Ar cieņu
tiesībsargs

J.Jansons